

indeks for de forudliggende fem kalenderår for købesummen pr. tønde hartkorn for jord og bygninger alene for bebyggede landbrugsejendomme på $\frac{1}{4}$ —1 td. hartkorn for hele landet og en tilsvarende beregning over gennemsnitsindeks for købesummen pr. 1 000 kr. ejendomsskyldvurdering for hele landet for ejendomme med beboelseskarakter i landkommunerne samt en beregning over, med hvilken procent disse gennemsnitsindeks afviger fra de tilsvarende gennemsnitsindeks for den tre år forud liggende 5 års periode. Til grund for beregningen af købesummen pr. 1 000 kr. ejendomsskyldvurdering lægges i begge 5 års perioder vurderingssummen ved den almindelige vurdering, hvis resultat senest er benyttet i ejendomssalgstatistikken. På grundlag af det statistiske departements opgørelse regulerer indenrigs- og boligministeren for de efterfølgende tre regnskabsår foreningens senest fastsatte lånegrænser med $\frac{3}{4}$ af den procentvise stigning eller nedgang, som opgørelsen udviser. Reguleringen afrundes opad eller nedad til det nærmeste med 100 delelige tal. Regulering foretages ikke med mindre beløb end 500 kr. Udgangspunktet for beregning af enhver ny lånegrænse skal dog stadig være det uafrundede beløb fra den foregående periode. Den første regulering, der finder sted i 1954, foretages dog på grundlag af en opgørelse for årene 1952 og 1953 sammenlignet med året 1951, og den anden regulering, der finder sted i 1957, foretages på grundlag af en opgørelse for 5 års perioden 1952—56 sammenlignet med 3 års perioden 1951—53. Gennem regulering kan lånegrænsen for land-, skov- og havebrugsejendomme ikke bringes over 24 000 kr. eller under 12 000 kr. og for andre ejendomme ikke over 20 000 kr. eller under 10 000 kr. Lånegrænsernes regulering bekendtgøres i statstidende.“

§ 2.

I § 2 foretages følgende ændringer:

2. stk. affattes således:

„De for kreditforeningerne af ejere af mindre ejendomme på landet i § 1, 1. stk., nr. 11 og 12, nævnte lånegrænser forhøjes i tilfælde, hvor lån ydes til medlemmer, hvis ejendomme er forbedrede, når det er den samme ejendom, som atter pantsættes, med 60 pct. af værdien af forbedringerne ifølge optagen vurderingsforretning, dog for landbrugsejendomme m. v. ikke over 12 pct. og for andre ejendomme ikke over 10 pct. af de i henhold til § 1, 1. stk., nr. 11 og 12, gældende lånegrænser.“

Som nyt 3. stk. indføjes:

„Ved oprettelse af nye købstæder og ved indlemmelse i købstæder, herunder indlemmelser i hovedstadsområdet, bevarer de kreditforeninger, der hidtil har haft udlånsadgang, retten til fortsat at yde lån i de pågældende områder. I nyoprettede købstæder eller indlemmede arealer er foreninger, der kun har ret til udlån i købstæder, i 5 år fra oprettelsens eller indlemmelsens ikrafttræden afskåret fra at yde lån.“

Det tidligere 3. stk. ændres til 4. stk.

§ 3.

§ 30, 2. stk., affattes således:

„Endvidere opretholdes de i lov om oprettelse af tvende kreditforeninger for ejere af mindre ejendomme på landet, jfr. bekendtgørelse nr. 190 af 10. juli 1915 §§ 2 b og 5, indeholdte bestemmelser angående refusion fra statskassen af visse vurderingsomkostninger samt udredelse af lønning fra statskassen til den af indenrigs- og boligministeriet udnævnte revisor. De nævnte vurderingsomkostninger refunderes dog kun, for så vidt angår ejendomme, der er indrettet og anvendes til helårsbeboelse, og ikke med over 35 kr. for hver enkelt vurderingsforretning.“